

ILLUSTRATION/EXPERIMENTAL SHORT STORY/FREESTYLE ARTICLE

BEatWIK

Issue 2
กุมภาพันธ์
25/01/55

Border Of A Dream

Editor talk

สวัสดีวันปีใหม่ย้อนหลัง ขอต้อนรับปีที่ใครๆก็บอกว่าสาเพราะว่าเป็นปี สอง ห้า ห้า (2555) เหมือนเป็นการหัวเราะ ต้อนรับความสุขที่จะเข้ามาและหัวเราะไล่ความเศร้าโศก ที่ผ่านมานั้นให้หายไป ไม่ว่าผู้ใหญ่และวัยรุ่นจะไปเคาท์ดาวน์หรือนับถอยหลังที่ไหนก็แล้วแต่ เด็กเล็กๆ คงจะไม่ได้ด้วยแน่นอน เป็นไปได้ว่าเด็กเหล่านี้ไม่ได้สนใจกิจกรรมเหล่านี้ด้วยซ้ำ เพราะมันไม่ใช่วันของพวกเขา ต้องถัดไปอีกเป็นวันเสาร์ที่สองของเดือนมกราคมของทุกปี นั่นแหละคับคือวันที่พวกเขาจะมีความสุข พวกเขาจะเห็นว่าเป็นบุคคลสำคัญของประเทศไทยหนึ่งวัน วันนั้นคือ "วันเด็กแห่งชาติ"

มีใครมั๊ยไม่เคยเป็นเด็ก ถ้ามีคงเป็นเรื่องประหลาดพอดู ชีวิตวัยเด็กของคนส่วนใหญ่ต้องไปร่วมงานวันเด็กเป็นแน่แท้ จะต้องได้ของขวัญเป็นขนม สมุด หนังสือ ฯลฯ แต่สิ่งจำเป็นของเด็กในการร่วมกิจกรรมนี้ของทุกปีคือ "คำขวัญวันเด็ก" สมัยนั้นเราก็พยายามตั้งใจและจำเพื่อให้ได้มาซึ่งรางวัลพิเศษ บางครั้งก็สงสัยว่าคำขวัญแปลว่าอย่างไร นับวันยิ่งซับซ้อน วกวน วนเวียน และแถมยังยาวอีก ถ้าพวกเรามาตั้งคำขวัญที่สั้นและเข้าใจง่ายคงจะดีไม่น้อย อย่างคำขวัญที่สุดคลาสสิกว่าไว้ว่า "เด็กฉลาด ชาติเจริญ" ถามว่าเข้าใจง่ายมั๊ย? ยาวไปหรือเปล่า?

แต่ถึงอย่างไรก็ตาม เด็กนั้นเป็นดั่งผ้าขาวซึ่งจะตกแต่ง เพิ่มเติมลงไปได้ง่าย จะสวยงามหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับผู้แต่งเติมลงไปนั่นเอง ฉะนั้นผู้ใหญ่ควรจะปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก ๆ เริ่มต้นจากบ้าน ท่านและคนใกล้ตัว

กว่าเล่มนี้จะออกคงจะผ่านวันเด็กไปแล้ว ผมหวังว่าเด็ก ๆ คงจะมีความสุขและขอให้เป็นคนดีและสู้ต่อไป แม้ผู้เขียนจะไม่ได้ใช้คำนำหน้าว่า ด.ช. (เด็กชาย) แล้ว แต่ว่าความเป็นเด็กยังอยู่ในใจเราทุกคน

สุขสันต์วันเด็กครับ

@เพื่อนจุฬากรณ์

สุภาพบุรุษล้ำเส้น

BEATWIK

Issue 2.
Border Of A Dream

4 Fairy tales Never End

By Angels Playmate

12 Smell like Teen Spirits

By สุภาพบุรุษลำเส้น

14 ระหว่างกลาง

By ฅนัฒนวา

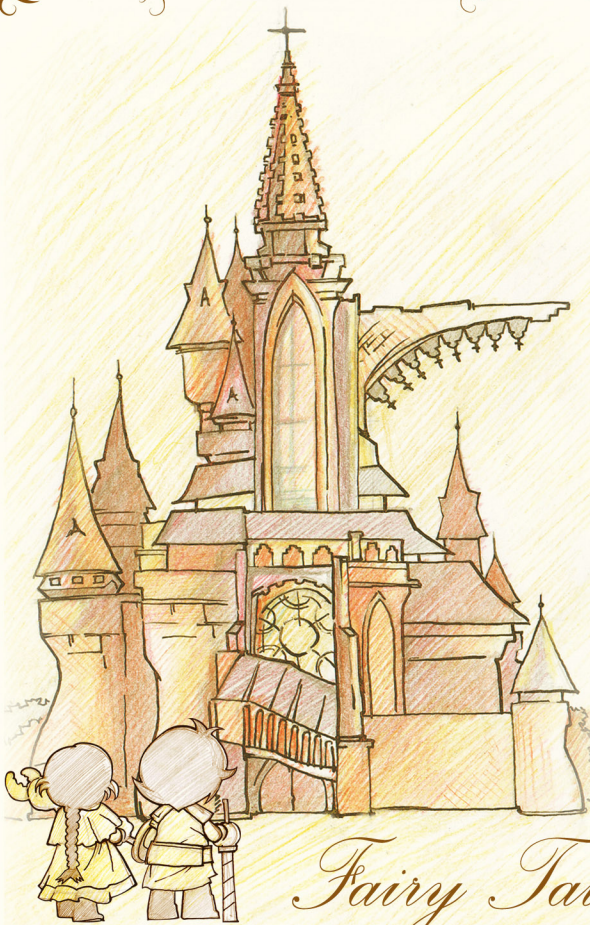

16.....Gadgets

19.....แอฟใต้สาวกศาสตร์

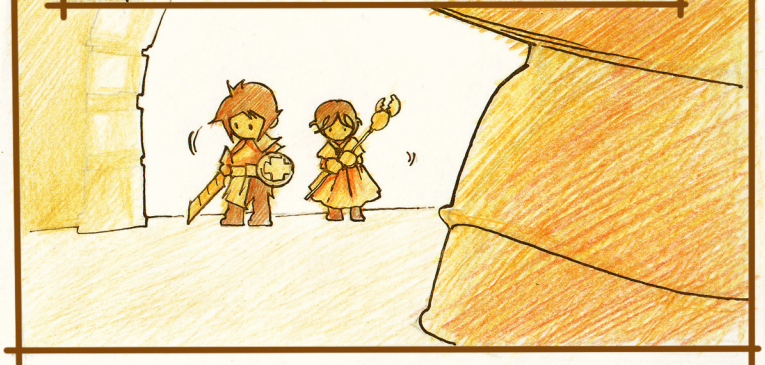
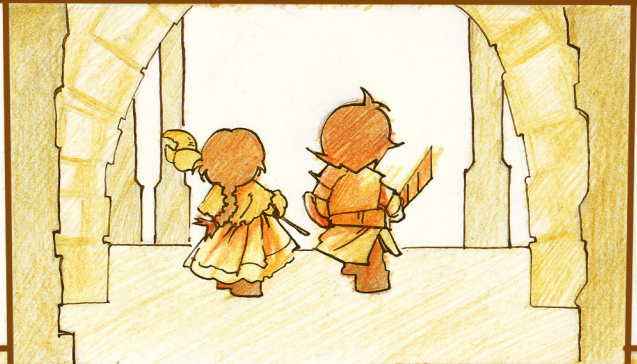
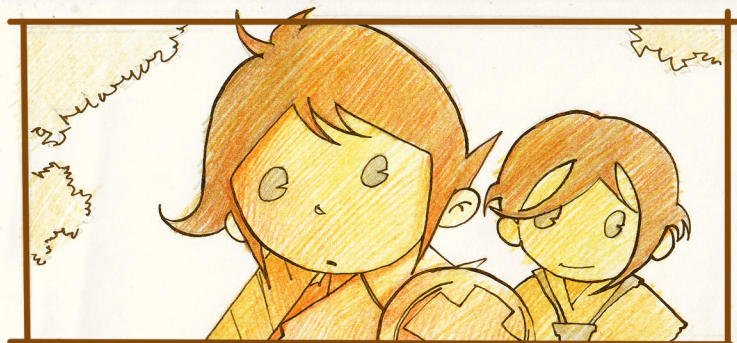
20.....Presense

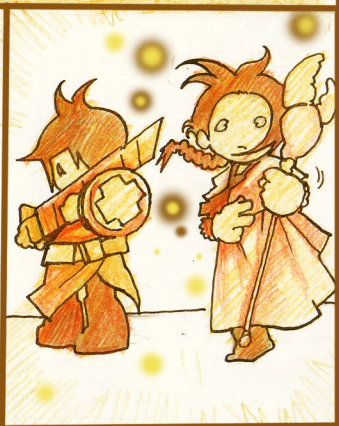
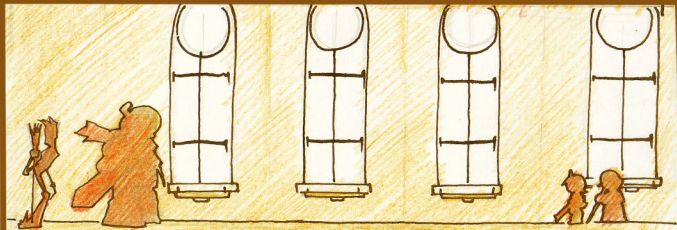
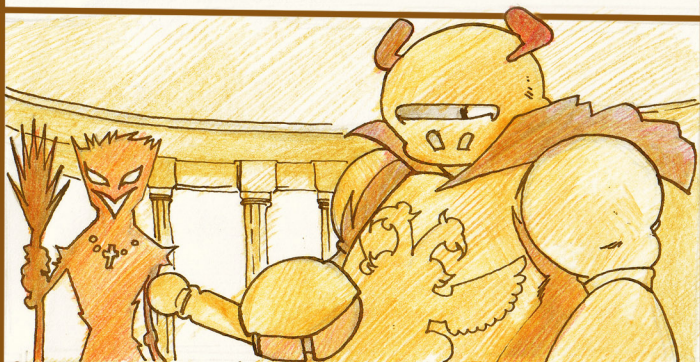
21.....ถึง...คุณอิสระ

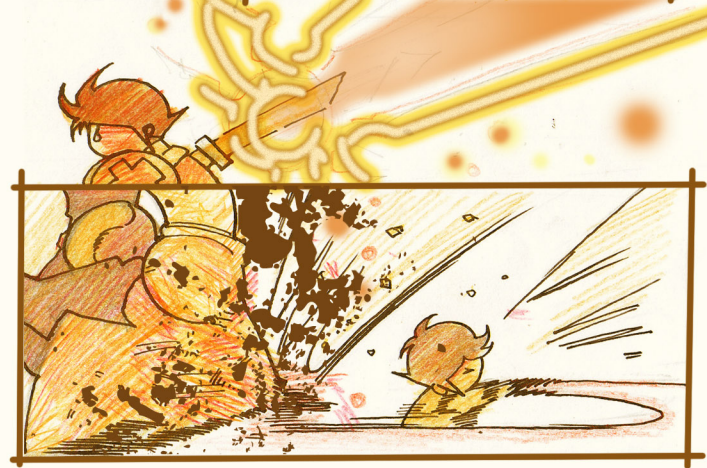
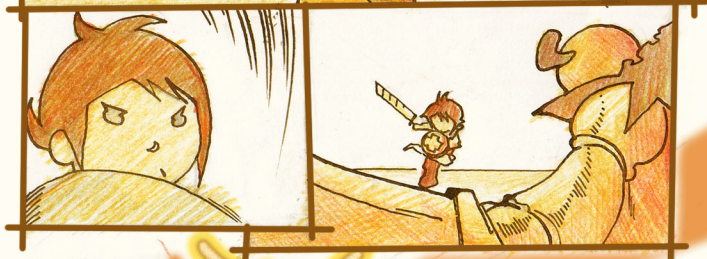
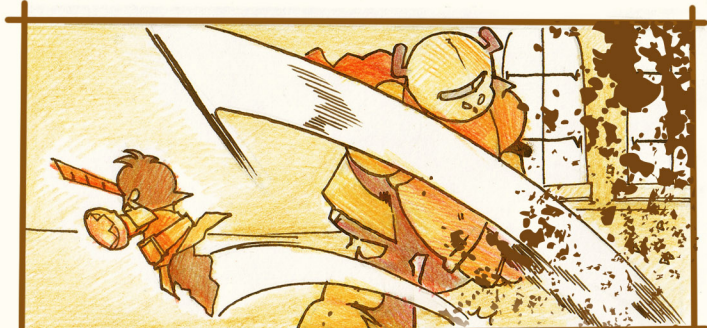

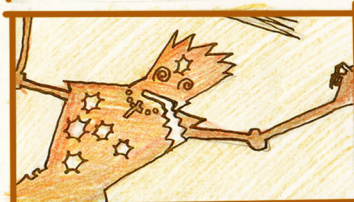
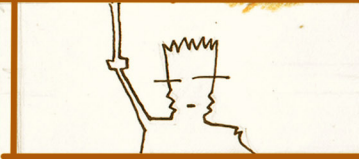
Fairy Tales

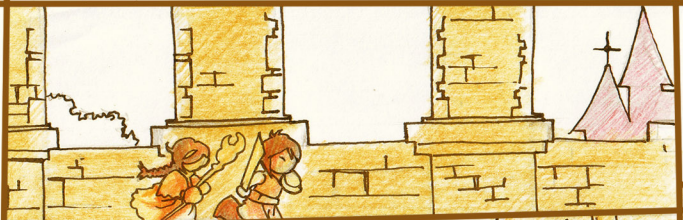
Illustrate & Story by Angels Playmate

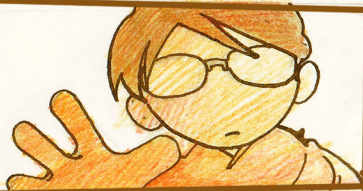

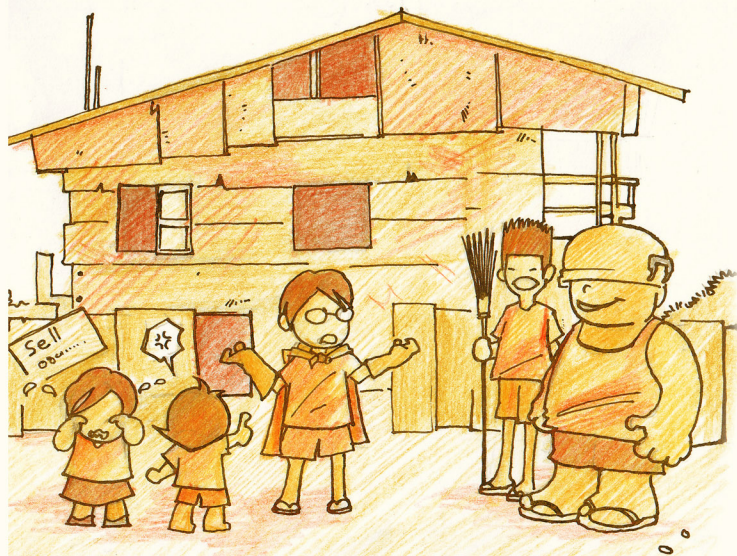

Never

E.N.D

Smell Like Teen Spirits

เรื่อง...สุภาพบุรุษล่าเส้น

ความฝันมีกลิ่นน้ึย? พมว่ามันมีนะ ความหอมหวานที่ค้ดพ้็น กล้ันความสุขลอยมาเมือพ้็นนั้นสัมผัสพ้็นผล
พมอธิบายไปค้ดว่ากล้ันมันเป็นอย่างไร คงคล้ายกับกล้ันพ้็นจะตทกกระมัง ยามเมือหยาดน้ำจากพ้็นมากระทบกับพ้็น
พสุธาเบื้องล่าง ทำค้ให้อุดนกระเด็นกระดอนคละคลุ้จกระจากขอรลอยส่่องไปทั่ว กล้ันน้ึดินลอยมาตามลมขณะพ้็นไประย
จนมันลอยมากระทบกับต่อมรับกลิ่น (Olfactory bulb) โดยทะลุผ่านขนงูจก เยื่อบุโพรงงูจกจนไปกระทบกับ
ต่อมรับกลิ่นและส่งการรับรู้ไปยังสมอง แล้วสมองก็บอกว่ามันเป็นกล้ันที่หอมหวานชวนถวิลหรือน่่ารั้งเกียงแคไคโน
และแสดงพฤติกรรมตอบสนองออกมาก สำหรับพมแล้วกล้ันพ้็นนั้นทำให้รู้สึกพ่อนคลายไค้ในระดับหนึ่ง

กล้ันมาที่กล้ันความพ้็น มันเป็นความพ้็นในช่วงวัยรุ่น ช่วงมัธยม พมว่ามันเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อกหลายอย่าง
ช่วงนั้นพมพ้็นว่อกหากมีเพื่อนเยอะๆ เรียนน้อยๆ ว่่างเยอะๆ ร่้องเพลงเพราะๆ เล่นดนตรีเก่งๆ สวตริ้มๆ

พมเข้ามาเรียนในโรงเรียนมัธยมประจำจังหวัดแห่งหนึ่ง ไม่ลึกไม่ใหญ่จนเกินไป สภพแวดล้อมร่มรื่น
ความพ้็นเรื่องการมีเพื่อนนั้นไม่ยากอย่างที่คิด พมว่าเพื่อนๆพมในตอนนั้นอาจจะคิดหรือมีความพ้็นเหมือนกันกับพมก็ได้
จนทำให้เรารู้จักกับไค้ดีไม่ยากเท่าไร ทื่อว่ากล้ันความพ้็นนั้นหอมหวานไม่เลว มีบางครั้งมีกล้ันไม่พ้ียงประสงค้บ้าง

แต่มันก็ลอยจางหายไปในเวลาไม่นาน

พมมีเพื่อนแล้วสิ่งต่อกมาที่จะตามมาหลังจากนั้นคือ กิจกรรมต่างๆ

เช่น การเล่นตามประสาเด็กมัธยมต้น พมเองไม่ใช่เด็กเรียนนักที่วันวัน
เอาแต่อ่านหนังสือ คุยกับเพื่อนแค่ประโยคถาม-ตอบ กลับบ้านอ่านหนังสือ
เก็บตัวในห้อง แ่ว่นพนาตอ: ฉะนั้นการเล่นสนุกเป็นกิจกรรมที่ทำได้ไม่ยาก
สมัยนั้นก็พ่ายอดฮิตน่่าจะเป็น บอลกระตาะข (กิจกรรมยอดฮิตหลังเลิก
เรียนขณะรอพ่อ-แม่ หรือรถประจำทางมารับ) กิจกรรมนี้ทำให้ไค้ดีรู้จัก
เพื่อนใหม่ รวมไปถึงรุ่นพี่ๆ น่้องๆ ในโรงเรียน พมเราเล่นไค้ดีสักพักหนึ่ง
จนเกิดความเคยชินและคุ้นเคย และทำให้พ้็นมือแกกล่่าขึ้น เราะเริ่มสนุกกับ
มันและแล้วกล้ันความพ้็นมันก็ลอยมาโดยไม่รู้ตัว กว่่างรู้ตัวอีกก็เราก้
สนุกและชอบทำกิจกรรมเหล่านั้นไปโดยปริยายเสียแล้ว

กล่าวถึงชีวิตรักในวัยเรียนอีกที่มาตรงกับยุคสมัยนิวมิลเลเนียม (New Millennium) หรือยุคศตวรรษใหม่
ไม่รู้ว่เรื่องนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร อาจจะด้วยความที่ออร์โบนโตตามวัยและพลังผสานบ้าง แล้วแต่โอกาสแต่เมื่อเห็นเพศตรงข้าม
น่ารักๆ แล้วก็อดใจไม่ได้ ออกจากเข้าไปกักกายเซย์อ๋อบ้าง สมัยนั้นยังไม่มีโทรศัพท์มือถือของตัวเอง โทรศัพท์บ้านยังไม่มีเลย
ก็ดีแต่คุยๆ มองๆ บ้างสำหรับคนที่เธอเอ็นอ้มถึง แต่แล้วก็ไม่ดีมีสิ่งเล็กๆ ที่เรียกว่า "รัก" เลยสักครั้ง ไม่เคยสมหวัง
แต่ไม่เป็นไรเรื่องนี้เราฟันไว้วันนี้น้อย กลิ่นมันจางๆ ลอยมาแต่จุกเหมือนกับน้ำหอมของสตรีเพศที่เดินสวนเราไป กลิ่นไหน
หอมก็หันกลับไปมอง.....แต่ก็ดีแค่มอง

พบว่าทุกคนมีความฝันไม่ว่าจะอายุเท่าไรก็ตาม และทุกสิ่งทุกอย่างบนโลกนี้เริ่มต้นจากความฝัน จินตนาการ จนมา
ตั้งสมมุติฐาน ทดลอง สรุปผลต่างๆ จนกลายเป็นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ไม่ว่าใครจะเป็นอะไร ไม่ว่ากลิ่นนั้นจะเป็นอย่างไร
มันมันจะเหมือนกัซโซ่เน่า หรือกลิ่นน้ฉี่ ลาวเนคเตอร์หรืออะไรก็ตาม นั่นคือความฝัน เราอย่าละทิ้งความฝันในวัยเยาว์
ในวัยหนุ่ม-สาว วัยทำงาน หรือวัยต่างๆ มันมีรสชาติและกลิ่นต่างกันไป ทุกวันนี้ผมยังไม่หยุดฝันเลย แต่ฝันนั้นอาจจะไม่เหมือน
วัยเยาว์ แต่อยากได้กลิ่นความฝันของปัจจุบันแล้ว

และมันเริ่มมีกลิ่นแล้ว

ระหว่างกลาง

เรื่อง..ณัลดวา

ในที่แห่งแสงสว่างและความมืดประสานกัน ไม่มีใครรู้ว่าที่แห่งใดแห่งนั้นอยู่ตรงไหน มีเพียงเสียงเล่าเสียงลือว่าอยู่ตรงกลางระหว่างสวรรค์ โลก และนรก ดวงอาทิตย์ไม่ตก ดวงจันทร์ค้างบนฟ้า คาวานับล้านๆส่องแสงทุกดวง แต่ไม่มีเสียงอันใด วิญญาณของชายหนุ่มคนหนึ่ง ล่องลอยอยู่ในที่นั่น ระหว่าง 3 โลก ตะโกนพรา้เพื่อหาพระเจ้าที่เขาเองก็ไม่รู้ว่าอยู่ตรงที่แห่งใด

"ท่าน ทำไมท่านให้อายุขัยข้ามาน้อยเหลือเกิน พระเจ้า ท่านล่าเอ็ง"

ชายหนุ่มตะโกนเช่นนี้มานานแสนนาน นานเหลือคณนา

วิญญาณคนนึ่งลอยผ่านมาจึงเอ่ยถาม

"เจ้าจะรออะไรอยู่เธอ ทำไมไม่ไปทางนั้น"

วิญญาณผายมือไปทางหนึ่ง ซึ่งมีแสงสรรค์ประหลาดคล้ายแสงแดดกระทบน้ำยามเย็น ทากแต่เป็นสีทรมามสคสี "ข้าจะรอคุยกับพระเจ้าให้รู้เรื่องที่ พระเจ้าท่านให้อายุขัยมาน้อยไป มันเกือบจะสำเร็จอยู่แล้ว เกือบแล้ว" ชายหนุ่มพรา้เพื่อ ไม่หวังให้วิญญาณอีกคนนึ่งเข้าใจเท่าไร

"เธอ?" วิญญาณกล่าวทำหน้าที่สงสัย แล้วจึงเอ่ยลา

"หากอย่างนั้น ข้าขอตัวก่อน ข้าคงคุยไม่ได้นานข้าต้องรีบไปทางนั้น"

วิญญาณชี้ไปที่แสงประหลาดอีกครั้ง ก่อนมุ่งหน้าไป

หลายปีเหลือคณนา วิญญาณอีกคนก็ลอยผ่านมา "ไปกับข้า ไปด้วยกันเถอะ"

วิญญาณเอ่ยพร้อมชี้มือไปที่แสงสีประหลาดเช่นเคย ชายหนุ่มพรา้ประโยคเดิม

"ไม่ ข้าจะคุยกับพระเจ้า เจ้าไปเถอะ ทางนั้นทางที่เจ้าต้องไปนั้น" วิญญาณลอยผ่านไป

ชายหนุ่มตะโกนก้องอีกครั้ง

"ไม่ว่าจะนานเท่าไร เราก็ต้องคุยกัน ข้าจะยอมอยู่ตรงนี้ จะกว่าจะคุยกับท่านให้รู้เรื่อง"

ด้วยที่เวลาไม่เคยจะรอ เวลาผ่านไปมากมายเกินกว่าที่ใครจะคาด ชายหนุ่มยังพรา้เดิมๆ ข้าแล้ว ข้าแล้ว "พระเจ้า ท่านต้องออกมาพบข้าท่านเป็นผู้คิด ท่านทำร้ายใจข้า ท่านให้อายุขัยข้าน้อย มันเกือบแล้ว เกือบสำเร็จแล้ว แต่เป็น เพราะท่าน เพราะท่าน!" แต่ในความเงียบงันที่แลดูคล้ายจะเป็นความนิรันดร์ "ข้าคิดอะไรริ..." เสียงแผ่วเบาแว่วมาจากทุกทิศทุกทาง "ข้าคิดอะไรริ..." เสียงนั้นดังขึ้นและมาจากทั่วทุกทิศทาง

ชายหนุ่มเปล่งเสียงด้วยความโกรธ "นั่นท่านใช่ไหม พระเจ้าใช่ไหม !" เสียงนั้นตอบกลับด้วยความนุ่มนวล

"หากเจ้าคิดว่าใช่ก็ใช่ หากเจ้าคิดว่าไม่ใช่ก็ไม่ใช่"

ชายหนุ่มยิ้มเยาะ เย้ยหยันในน้ำเสียงนั้น

"นี่ท่านยังไม่รู้ตัวอิกริ พระเจ้าประสาอะไร"

"ข้าไม่เห็นว่าจะคิดอะไร เจ้าจะว่าอะไรเชิญเถิด" เสียงเบาสบายนั่นดังมาจากทุกทิศ

"ถึงเวลาของข้าเสียที" ชายหนุ่มเอ่ย

"จงฟังในความคิดท่านพระเจ้า! ข้าเกิดในตระกูล เซหาเวล บ้านข้าทำงานโรงฟอกหนังในเมืองทางตอนใต้ของแคว้น..." เสียงนั้นเอ่ยอีกครั้ง "พอเถิด ตรงนั้นข้ารู้แล้ว เจ้าเล่าครั้งที่เจ้าค้ำข้อมือมาเถิด" ชายหนุ่มหงุดหงิดเล็กน้อยก่อนเล่าต่อไป "ข้าตายเพราะ หัวใจทำงานไม่ปกติ ในวัย 37 ปี เรื่องนี้ท่านคงรู้ และมันกำลังจะสำเร็จ.... และสิ่งที่ข้าไขว่คว้ามาตลอด มันกำลังเริ่มเป็นรูปเป็นร่าง มันกำลังจะสำเร็จแค่ท่าน ท่านพรากมันจากข้า ท่านเอามันไปจากข้า !" เสียงนั้นเอ่ยแผ่วเบา

"ความฝันเจ้าน่ะริ" ความเยียบงันได้เกิดขึ้นอีกครั้ง

"ข้าหาได้พรากมันไปจากเจ้า เจ้าต่างหากที่ทำตัวของตัวเอง เจ้าหนุ่ม !"

เสียงนั้นก้องดังไปทั้ง 3 โลก

"ดูพวกเจ้าสิ ข้าให้วันเวลากับพวกเจ้า มนุษย์ทั้งหลายโดยเท่ากัน เจ้าต้องให้ข้าออกอายุเฉลี่ยของมนุษย์ทุกผู้หรือไม ข้าให้อายุเจ้า ดังข้าให้เงินตราแก่บุตรฉันนั้น อยู่ที่เจ้าจะเอาไปใช้จ่ายอย่างไร"

ชายหนุ่มขัด "ท่านต้องฟังข้า...ท่านจะมากำหนดชีวิตข้าไม่ได้" เสียงนั้นดังก้องกังวานอีกครั้ง

ดังยิ่งกว่าเสียงใดๆ "ไม่ต้องแล้วละเจ้าเซหาเวล ข้าไม่ต้องฟังเจ้า ชีวิตเจ้าตั้งแต่เกิดในครรภ์มารดา จนสุดท้ายที่หัวใจเจ้าทรยศ ข้ารู้หมดแล้ว... เจ้าเซหาเวล ด้วยสัจย์แห่งข้า อายุมวลงมนุษย์ล้วนเท่ากัน แต่ดูเจ้าใช้จ่ายไปสิ เจ้าจ่ายวันเวลาไปกับสุรา สตรีงาม การชิงเด่นในสังคม ล้วนจอมปลอม เป็นเรื่องชั่วคราวชั่วคราว และการที่หัวใจเจ้าทำให้เจ้าสิ้นนั้น มันก็เกิดจากเจ้าเสพลิงโซมมเหล่านี้ ข้าทำได้บังคับเจ้าเพื่อเสพมัน เจ้ายึดเย็ดลึงโซมมเหล่านี้ลงไปภายในกายและใจของเจ้า เจ้าต่างหากที่ใส่มันลงในตัวเจ้าเอง นี่ไม่ใคร่ตัวทรอกริ" ชายหนุ่มเยียบ ไม่เห็นอะไรในความเว้งว่าง ภาพเดิมจึงย้อนกลับมาอีกครั้ง วนเวียนเข้าไปมาภาพอดีตตั้งแต่ วัยเยาว์จวบจน 37 ปีก่อนที่หัวใจจะหันหลังให้เขา

"ข้าเองพยายามช่วยเจ้าแล้ว แต่หากเจ้าไม่ช่วยตัวเจ้าเองก็ไร้ค่าอันใด" พร้อมกับนั้นได้ปรากฏร่าง
หากแต่รูปร่างคล้ายวิญญาณคนแรกที่ชายหนุ่มเจอ "เจ้า...เจ้าคือพระเจ้า..." ชายหนุ่มเอ่ยด้วยเสียงแหบ
แห้ง "ข้าเอ่ยชวนเจ้าแล้ว ทางนั้น ข้าให้เจ้าไปทางนั้น" รูปร่างนั้นเอ่ย จากนั้นแปรไปเป็นร่างวิญญาณที่สอง
"ข้าชวนเจ้าให้ไปกับข้า" และเลือนหายไปกลายเป็นเสียงจากทุกทิศทางอีกครั้ง "หลายปีเหลือคณมาแล้วที่เจ้า
อยู่ตรงนี้มีผู้ใดผ่านมาหรือไม่นอกจากวิญญาณสองคนที่เจ้าได้เห็นไป ไม่มีหรอก ที่นี้เจ้าจะไม่ได้เห็นใคร
แต่ข้าอดทิ้งในตัวเจ้าไม่ได้ที่ล่องลอยอยู่แสนนานเพื่อพบข้า ไซ้ข้าเอง" พระเจ้าเอ่ยชมเป็นครั้งแรกตั้งแต่พบกับ
"เอาละหมดเวลาของเจ้าแล้วเสทเวลา ไปทางนั้นซะ" ชายหนุ่มหันมองไปยังแสงที่ประหลาดเป็นสิครามสดใส
กว่าครั้งใด แล้วจึงล่องลอยไปทางนั้น

"หวังว่าชาติหน้าข้าจะทำท่านทุกคนได้" ชายหนุ่มพูดกับพระเจ้าเป็นครั้งสุดท้าย พลหนึ่งดิ่งขึ้นในใจ
"อายุของข้าเท่ากับคนอื่น ข้าต้องจับจ่ายวันเวลาไขว่คว้าสิ่งที่ข้าต้องการแท้จริง" นั่นคือความคิดสุดท้าย
ก่อนจะเลือนหายไปพร้อมแสงขาวกลางเดือน

พระเจ้าเอ่ยแผ่วเบา สัมผัสคล้ายเป็นแค่ความคิด

"ไม่ต้องชาติหน้าหรอก ข้าสร้างโลกมาแล้วทั้งใบ เรื่องหัวใจของเจ้านั้นไม่ยากหรอก"

Chromatic Typewriter

พิมพ์ดีดธรรมดาทั่วไปตอนนี้คงจะตกยุคไปแล้วตั้งแต่วันที่เรามีคอมพิวเตอร์เข้ามา แต่ไม่ใช่พิมพ์ดีดธรรมดาที่เราคุ้นตากันมานาน แต่เป็นพิมพ์ดีดที่สามารถสร้างสรรคงานศิลปะ สำหรับใครที่สนใจต้องขอแสดงความเสียใจด้วย เพราะตอนนี้ยังเป็นแค่เครื่องต้นแบบ แต่เจ้าของยืนยันว่าสามารถสร้างผลงานศิลปะและรายได้ให้กับเขาเป็นกอบเป็นกำเลย

ยี่ห้อของกีตาร์ที่อยู่ในใจของมือกีตาร์ของใครหลายๆคน หนึ่งในนั้นต้องมี Gibson เมื่อโลกหมุนไปความคลาสสิค ยังคงอยู่แต่ผสมผสานกับเทคโนโลยีปัจจุบัน ทำให้ดีสิ่งนี้ออกมา ซึ่งมีความคลาสสิคของ Gibson Firebird เมื่อสมัยก่อนเพิ่มกับเอฟเฟกในตัวความเบาของไม้ และช่องต่อสาย USB เพื่อการปรับแต่งเอฟเฟกของตัวเอง ในคอมพิวเตอร์ด้วยรูปทรงที่ล้ำสมัยทำให้ใครๆ หลายคน คงอยากเป็นเจ้าของเจ้าไฟฟ้าตัวนี้

Gibson's Firebird X

Bungee Air

Kensington บริษัทพลีตรกชื่อดัง ได้นำเทคโนโลยีมาใช้กับรถหูของเข โดยประยุกต์กับสมาร์ตโฟนที่ผู้ใช้ใช้มันคือ (คิดว่าคนขับรถราคา 10-20 ล้านบาท คงไม่ใช้ในเกีย 3310 อย่างแน่นอน) แต่ปัญหาที่ประสบกันบ่อยๆ คือ หากกุญแจรถไม่เจอบ้าง หากโทรศัพท์มือถือไม่เจอบ้าง ปัญหาต่างๆเหล่านี้จะหมดไป เมื่อเราลองเอาไปใส่ในโทรศัพท์แล้วมันจะทำการจับคู่กันระหว่างโทรศัพท์และกุญแจรถ ถ้าสองสิ่งนี้ห่างกันเกิน 50 ฟุต มันจะส่งสัญญาณ มันจะนำให้คนที่ขี้ลืมจริงๆ เพราะนอกจากจะไม่เจอแล้วมันจะก่อความรำคาญให้อีกด้วย

Appfinity Appblaster TOY GUN

ช่วงวันเด็กนี้ สำหรับเด็กที่มีเงินหมื่นหรือพ่อแม่ตามใจกันได้ของขวัญชิ้นนี้ก่อนถึงวันอันควร ก็ไปจัดซื้อจัดหากันได้เลย มันคืออุปกรณ์เพิ่มอรรถรสในการเล่นเกมนานาชาติต่างๆในอุปกรณ์ iPhone และ iPod touch คงไม่สนุกกับการเล่นเกมยิงชอมบี้หรือยิงเปิดจะเป็นแค่การเอานิ้วจิ้มๆ บัดนี้การรอกอยส์สุดแล้ว ใครเป็นสาวกหรือชอบของจำพวกนี้ก็ไปจัดกันเลยคนละกระบอก ราคา 24.99 \$

Bear Grylls บางคนอาจจะร้องอ้อ...
ถึงวิธีการของเขา แต่สำหรับคนที่ไม่รู้จักแล้ว
บอกเลยว่าเขยมากกกก (ต้องลากเสียง)
เพราะว่าพ่อหนุ่มคนนี้คือพิธีกร
คนดำเนินรายการ พิธีที่เอาชีวิตไปเสี่ยงในทุกๆที่
ที่เขาไป และคอยสอนการเอาตัวรอดใน
เหตุการณ์ต่างๆ ในรายการ Man VS Wild
ที่สหรัฐฯ จากการที่เขาพาเจ้าเขยชมรายการ
ของเขาบ้างต้องบอกเลยว่า ถ้ามีอุปกรณ์นี้
แล้วจะมีชีวิตรอดในสถานการณ์ที่ร้าย
แรงขนาดนั้น พม่าทุกคนควรจะมียัดตัว
ไว้บ้าง แต่ที่สำคัญต้องมีความสามารถด้วย
อุปกรณ์ส่วนใหญ่ทำมาจาก stainless steel
ที่มาพร้อมกับหนังสือการเอาตัวรอด
พม่าอุปกรณ์นี้ควรจะมียัดตัวไว้จริงๆ
แล้วคุณจะถูกแมนขึ้นมา

Bear Grylls

Compact Multi-Tool

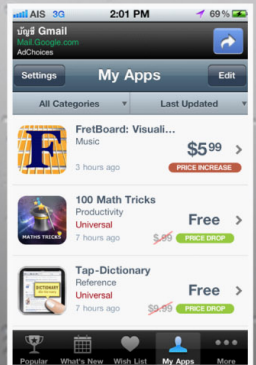
คุณฟังเทปกั้นครั้งสุดท้ายเมื่อไร สำหรับคนที่ยัง
โศกหาความคลาสสิกในช่วงเวลานั้น มันคือ Walkman
แต่นี่ได้มาอยู่ในรูปแบบที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้
แต่ฟังไม่ได้ เพราะมันคือที่ใส่เครื่องดื่มแบบพกพา
อุปกรณ์ชิ้นนี้ยังไม่วางจำหน่าย คาดว่าจะวางจำหน่าย
ประมาณกลางเดือนพฤษภาคม และอีกทั้งยังไม่กำหนด
ราคา ถ้าใครเกิดทันช่วงนั้นอาจจะฉวยโอกาส
ความเป็นวัยรุ่นในตอนนี้

แอปใดสาวกศาลา

เป็นแอปที่ว่าด้วยการดูความเคลื่อนไหวต่างๆ ใน app store เช่น แอปตัวไหนมาใหม่ ลดราคา เพิ่มราคา รวมไปถึงแจกฟรี เป็นต้น โดยสามารถแยกเป็นหมวดหมู่คล้ายกับ app store ของ apple อีกทั้งยังสามารถแสดงความต้องการได้ว่าจะอยากได้แอปอะไร (Wish list)

และมีแอปอะไรที่โหลดหรือลงไว้ใน ios แล้ว (My Apps) รวมไปถึงจัดอันดับ 200 และการค้นหา (แต่การมีทั้ง wish list และ My Apps นั้นต้อง Sign in โดยใช้ apple ID เสียก่อน)

พบว่าแอปนี้เป็นแอปที่ควรมีติดไว้สำหรับอุปกรณ์ ios ทั้งหมดทั้งมวล ผมเองก็ได้ใช้บริการไปหลายครั้งแล้ว และถือว่าประทับใจมากๆ ทำให้ผมได้แอปในราคาถูกหรือฟรีเลยในบางครั้ง ล่าสุดผมโหลดแอปที่ชื่อว่า FretBoard (ดังที่เห็นในภาพ) ตัวราคา "ฟรี" แต่เข้าวันรุ่งขึ้นกลับมาเป็นราคาประมาณ 5.99\$ หรือเป็นเงินสกุลบาทประมาณ 180 บาท ถือว่าคุ้มค่ามากๆ และโอกาสแบบนี้ก็หาได้ยากเช่นกัน

Pre-sense

by ธีระเดช

แนวทางการเขียนคอนสับส์คือ ใช้ Sense (เซ็นซิ) ล้วนๆครับ ^^

เริ่มด้วยการไปดูโปสเตอร์หนัง ไปดูหนังตัวอย่าง

ชอบอันไหนพิมพ์ก็เอามาได้เลย

ไม่รับประกันความสนุก ไม่รับประกันเนื้อเรื่อง ไม่รับประกันใดๆทั้งนั้น...

คิดจะว่าออกกล่าวเพื่อนฝูง...."ภาพยนตร์เหล่านี้คิดว่าน่าจะสนุก ไปลองดูกันทีไรครับ"

9/1/12

"GTH คำนี้ไม่มีคหรั้ง"

26/1/12

"ต้องรอด ต้องรอด ต้องดู"

19/1/12

"ภาคที่ 4 แล้วแต่รานิดูเดือนโลกจะเปลี่ยนไป"

26/1/12

"หนังไทยๆ ที่ต้องฉกฉกสนน"

2/2/12

"โปสเตอร์สวย ทำได้หนึ่งน่าสนใจ (อันที่จริงไม่ได้เกี่ยวกับเลย)"

2/2/12

"น่า และ สงคราม อีคนุชที่น่าสนใจ"

9/2/12

"ผมชอบ แคนเดล ราชิงตัน แต่หนังจริงๆครับ"

9/2/12

"ทริลเลอร์ หลอนโคตร!!!"

9/2/12

"ไม่ใช่ iron man แต่มี เก๋มากกว่านั้น"

สวัสดีครับคุณอิสระ

ปีใหม่ผ่านมาแล้ว กว่าจุดหมายนั้นจะถึงก็คง เป็นช่วงวันเด็กกระมังครับ เรื่องในคราวที่แล้ว อ่านจากจุดหมายที่คุณเขียนถึงผม ดูเหมือนผมจะเขียนซีเรียสไปคุณตอมได้ซีเรียสพอกัน ขอบคุณมากครับที่เขียนมาคุยกัน คราวนี้ไม่มีอะไรหนักสมองให้อ่านให้คิดหອກครับ แค่ว่ามาแล้วเรื่องเพลินใจของผม ที่ได้ถกถวยเวลา 2 วันไปเที่ยวเชียงใหม่เมืองที่แค่ได้ฟัง เขาพูดเขาสื่อสารกันก็ได้อารมณ์ชีวิตแล้วครับ

ผมเริ่มเดินทางด้วยรถทัวร์ ใช้เวลาอยู่บนรถร่วม 10 ชั่วโมง กว่าจะถึงเชียงใหม่ก็ค่ำแล้วครับ จากพื้นที่เมืองหลวงไทยถึงอดีตเมืองหลวงล้านนาบรรยากาศต่างกันมากทีเดียว ผมเองได้มาเชียงใหม่ก่อนหน้านี้แล้ว แต่แตกต่างกันนิดหน่อยตรงที่คราวนั้นเวลาผมไม่มากเท่าไร แต่ครั้งนี้ไม่พลาดครับ

ก้าวแรกที่ลงรถก็สัมผัสกับอากาศเย็นของเมืองเหนือ มีภาษาเหนือลอยตามลมมาแต่ไกล "ไปไหนก้อคับ" พร้อมเชื้อเชิญออกไปไปทางรถแดง แค่นั้นผมก็เดินตามต๋อยๆไปขึ้นรถแล้วครับ มีสาวกึ่งหนุ่ม 2 คนคุยกันพร้อมกับถามเราว่าจะ

"จะไปไหนจ้าว" เราก็ตอบว่า

"ไปภาคท่าแพ" เราได้ตอบเป็นภาษาเหนือ ผมชอบที่เดียวครับ

นั่งกินลมในรถแดง ผ่านวิวทิวทัศน์ของเมืองไปเรื่อยๆเราก็ถึงประตูท่าแพ ก่อนจะใช้เวลาเล็กน้อย เดินหาที่พักที่ได้จองไว้คืนแรกผมทานมื้อเย็นเป็นร้านอาหารพื้นเมือง ชื่อร้าน เอือนข้าจ้าว ร้านเป็นลักษณะลานไม้กว้างขวางยกสูงครึ่งเช้า แบ่งเป็นช่วงตรงกลางเอาไว้หนึ่งกับพื้นที่ทานอาหารพื้นเมือง ส่วนที่ล้อมรอบเป็นโถ๊ะไม้ ขนาดใหญ่เล็กต่างกันไป ขณะที่เดินเข้าไปนั้นมีการแสดงฟ้อนรำอยู่ด้วย เราก็กินรอนนอกแบบค้อมตัวเพื่อไม่ให้ไปยังสายตาใคร และเลือกโถ๊ะเหมาะๆริมขอบ เพื่อสั่งอาหารและชมการแสดง

อาหารถูกสั่ง เป็นซุคและส่ง เป็นซุค สะควก รวดเร็ว จนผมกลัวจะไม่อร่อย แต่ดีคาคคครัว อร่อยเหลือเกิน แกงอ้ง เลที่ดมเพ็งจะได้ลองชิมเป็นครั้งแรกถือเป็นเมนูที่ผมจะชอบไปตลอดกาล และยังมีแควหมู น้ำพริกหนุ่ม น้ำพริกอ่อน ใส่อัว ๆ มาสองกระเพาะผมให้เต็มปรี ถ้าคุณจะไปเชียงใหม่บ้างผมก็แนะนำให้ไปลองแวะร้านนี้ด้วยครับ หลังจากทานข้าวเรียบร้อยแล้วก็กลับมาพักผ่อน เพราะพรุ่งนี้ต้องเที่ยวต่อครับ

วันรุ่งขึ้นผมวางแผนไว้หลวมๆ มี 3 ที่ที่จะไม่พลาดสำหรับทริปนี้คือ **iberry** ของพี่ไนท์ อูม ไปเคินงานพืชสวนโลก และคยท่ายด้วยการไปตลาดนัดคนเคินที่ประตูท่าแพ ผมค่อนข้างชอบการเที่ยวแบบนี้ขึ้นมาบ้างแล้วครับ

คือ "เราไม่รู้เกี่ยวกับสถานที่ที่เราไปมากมาย แต่เราสามารถหามันได้ไม่ยาก ไม่เหมือนไปต่างประเทศนะครับ ไม่รู้เรื่อง อ่านไม่ออก พูคไม่ได้คือจบริบไม่ไหนไม่ได้เลย"

หลังจากความหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเป็นที่เรียบร้อย ก็แน่นอนครับรดแกง เช่นเคย นิมมานต์ 17 เป้าหมายแรกของวันนี้ **iberry**ร้านไอศกรีมของพี่ไนท์ อูมผมตั้งใจไปเลย หนึ่งผมอยากได้บรรยากาศดีสๆ สองไปกินไอติม สามไม่พันอ่ายรูป และหาของที่ระลึกเล็กน้อย เคินวนเวียนหาอยู่นานสองนานกว่าจะเจอร้าน แล้วผมนั้นก็หลงไปเข้าหลังร้านเสียด้วย เมื่อพบก็ประทับใจการแต่งร้านก่อนเลยครับ เป็นอะไรที่อูมมากครับ งานศิลปะลกๆประดับอยู่ทั่วบริเวณร้าน ทั้งในและนอกร้าน สนามหญ้า เสา ผนัง โคมไฟ กระจกบานใหญ่รูปหัวมิกก็เมาส์ นั้งละเสียดไอติมไปชมร้านไปเพลินครับเพลิน

ออกจาก **iberry** ผมก็มาเคินชมงานพืชสวนโลกต่อ งานจัดเป็นโซนๆ แบ่งเป็นบริษัทและประเทศต่างๆครับ ของไทยเราอด้งการงานสร้างอยู่ตรงกลางเลย เป็นหอคำหลวง สถาปัตยกรรมล้านนา สวยนะครับ ถ้ามาเวลาหนาวๆ ปลายปีก็น่าชมเลยครับ ผมเองได้ของคิคไม้คิคมีอกกลับมาด้วยแต่เป็นของประเทศชูดาน ผมไม่รู้จะเรียกมันเป็นอะไร มันเป็นหินที่ถูกตกแต่งให้เป็นรูปคนกำลังนั่งคิค จะคิคออกหรือคิคไม่ออกก็ไม่รู้เหมือนกัน

iberry

เป้าหมายสุดท้ายก่อนกลับแล้วครับ "ท่าแพ" ท่าแพเป็นตลาดนัดคนเดินที่ตั้ง
ในระคับประเทศ มีทั้งของพื้นเมือง ผ้าฝ้ายทอมือ แผ่นซีดีเพลงของจรัญ มโนเพ็ชร
ขลุ่ย เลือกอะไรทรงชวาคอย ไปจนถึงของที่มีไอเดีย อย่างงานจิตรกรรม งานแกะสลัก
สมุดหน้าตาแปลกๆ และของกินยังมีมากอีกต่างหาก วนมาเรื่องของกินจนได้
แนะนำเลยครับ "เหี้ยย่าง" เป็นเหี้ยสีขาว เนื้อจะเหนียวหนึบใน เหมือนกิน
ปลาหมึกก็ไม่คล้ายแต่อร่อยครับ เสียบเป็นไม้ ไม้ละสิบบาท เดินไปเรื่อยๆครับเบียด
เสียดกินพอคู้ ผมนแวะข้างทางคู้ข้าวของบ้าง จนได้เสื่อมาสองตัวเป็นที่ระลึก เดินกัน
อยู่นานร่วม 2 ชั่วโมง เดินไปกินไปขึ้นชมบรรยากาศไปเรื่อยๆ เวลาว่างเลยไปจน
เกือบ 4 ทุ่มถึงได้เดินออกมาร้านรวงต่างๆ เริ่มหะยอยเก็บของแล้วครับ

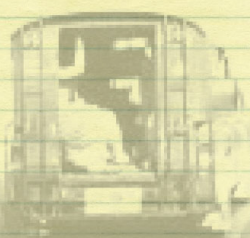
ผมเองมอง เชียงใหม่ เป็นเมืองน่าเที่ยว เมืองน่าอยู่ มีทั้งความเจริญในแง่
ของวัตถุ และความเป็นเมืองเก่าล้านนาผสมกัน มีหนุ่มสาว นักท่องเที่ยวแต่งตัวสุดเปรี้ยว
แต่ก็มีคนพื้นเพที่สวมใส่เสื้อพื้นเมือง มีคนให้พบเจอได้ตั้งแต่ชาวเขาที่เขียนไม่ได้ จนถึง
ไฮโซมีเงินหมื่นล้าน มีเพลงฟังทั้งฮิป-ฮอป ร็อค เร้กเก้ และเพลงคำเมือง
ของอ้ายจรัล มโนเพ็ชร ทุกอย่างคู้ไม่มาก ไม่น้อยเดินไปพอกับคู้

เล่าให้ฟังชะยาว เลยครับฉบับนี้ แต่อย่างทีบอกไว้ตอนต้น

"ผมแค่จะมาเล่าเรื่องเพลินใจของคู้ที่ได้ถกถายเวลา 2 วันไปเที่ยวเชียงใหม่"

เมืองน่าเที่ยว เมืองน่าอยู่ หวังไว้เล็กๆว่าคู้จะเล่าให้ฟังบ้าง ว่าไปเที่ยว
ทีไหนมาในวันปีใหม่ที่ผ่านมานะครับ

สวัสดิ์ปีใหม่ครับ
จาก ถนนชวา

BEATNIK

ISSUE 2.

EDITOR STAFF สุภาพบุรุษล่าเส้น

กนัฒชวา

กนนส่วนบุคคล

ทีะเ

Google guy

Angels Playmate

ART DIRECTOR Angels Playmate

เสนอเน : , ีชเม : tratbeatnik@gmail.com